

4433 2. Beh. af Lovf. indeh. et Tillæg til Lov vedrørende Kirkesyn osv.

4434

ere bragte i Forslag, og hvis Vedtagelse vil medføre, at jeg fra min Side kan slutte mig til Lovforslaget. Hvad angaar de øvrige Punkter, som udsærlig ere forklarede af de ærede Ordførere dels for Flertallet og dels for Mindretallet, kan det vistnok siges, at de i og for sig ere af mindre Betydning, men det kan dog ikke negles, at de i nogle Henseender — i det Mindste efter min Opfattelse — ville kunne medføre betydelige Bønskeligheder ved Lovens Anvendelse. Det forekommer mig derfor, der er Opfordring til, at se at faae Loven bragt i en saadan Skikkelse, at Bønskelighederne i alt Falde kunne undgaaes. Jeg sigter herved mindre til Endringsforslaget under Nr. 4, hvorved der allerede er fremkommet en Afskillelse imellem Flertallet og Mindretallet med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der bør være en Ret til at kræve Høgtarbejde til de Afsvigningsarbejder, hvorom der isølgende de foregaaende Paragraf kunde blive Spørgsmaal. Det er allerede fremhævet, at disse Arbejders Betydning dog maaske vil vise sig ikke at være synderlig stor. Under alle Omstændigheder ville de i mangfoldige Tilfælde være udelukkede ved den Afsløsning, som har fundet Sted og dernæst ville de i alle Tilfælde, som staa tilbage, maaske kunne fremtræde som mere trykkende, fordi Andre ere blevne fritagne derfor. Endelig er det blevet fremhævet, at hvis de i enkelte Tilfælde skulde vise sig at være af forholdsvis særdeles stor Betydning, vilde Ministeriet ved den Bemyndigelse, som er given i Endringsforslaget under Nr. 12, være i Stand til at kunne tage Hensyn dertil. Jeg skal ganske vist indrømme, at denne Sag, saaledes som Situationen vil blive, neppe vil kunne blive af nogen overmaade indgribende Betydning; men paa den anden Side maa jeg dog gjøre opmærksom paa een Ting, og det er, at man ikke ved at udstemme den Bestemmelse, som er optagen i Lovforslaget, og hvorefter Høgtarbejde ogsaa skal ydes ved saadanne Arbejder, kan siges at være sikker paa, at Spørgsmaalet ikke alligevel kommer frem. Naar man gaar ud fra, at Høgtarbejde efter den gjældende Lovgivning kan fordres ogsaa med Hensyn til saadanne betydelige Arbejder paa Kirkegaard, er det jo aabenbart, at man blot ved at udelade en Bestemmelse herom ikke borttager denne Forpligtelse. Den vil altsaa lige fuldt kunne komme til at træde frem, endog i en mindre heldig Skikkelse, forsaavidt som der kan fremkaldes Strid og Usikkerhed derom, og Spørgsmaalet maa da finde enelig Afgjørelse ved Domstolene. En saadan Situation vil meget godt kunne fremkomme, og derfor vilde jeg anse det for

ønskeligt, at der sandtes en udtrykkelig Bestemmelse derom, saaledes som Tilfældet var i det oprindelige Lovforslag. — Den Meningsforskel, som har vist sig med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 5 til § 4, er af saa ringe Betydning, at jeg ikke skal opholde mig videre derved. Man lægger vel heller ikke nogen særlig Bønskelighed paa hverken fra den ene eller fra den anden Side. — Af større og af ikke ringe Bønskelighed er den Meningsforskel, som har vist sig imellem Flertallet og Mindretallet, og som har faaet sit Udtryk i Endringsforslagene under Nr. 6 og 7. Jeg maa tilstaa, at jeg, selv efter at have hørt den udsærlige Fremstilling, som desangaaende blev given af Flertallets ærede Ordfører (Bosson), ikke ret vel kan forklare mig, hvorledes man kan finde det rigtigt at fremkomme med eller at slutte sig til et Forslag som det under Nr. 6. Det ærede Medlem udtalte selv, at det ikke saa meget var ved at se paa selve Endringsforslaget som ved at se paa dets Modsetning, at man skulde føle sig tiltalt deraf. I det One vil jeg give ham Ret, nemlig deri, at man ved at se paa selve Forslaget ikke vil føle sig ret tiltalt deraf. Det forekommer mig virkelig ogsaa, at det ærede Medlem var noget ubillig med Hensyn til Mindretallet, naar han mente, at dets Forslag maatte virke meget frastødende. Det ærede Medlem mente nemlig, at Forslaget havde den betydelige Mangel, at det i sig forenede begge de Veie, som kunde gaas, nemlig baade Frivillighedens og den tvungne Veie. Det mente han var absolut forkasteligt, men deri tror jeg, han har fuldstændig Ret. Det er langtfra noget Forkasteligt; det kan finde sin Anvendelse i mange Forhold, og navnlig vilde det i nærværende Tilfælde forekomme mig at være høist besynderligt, om det ikke skulde kunne finde Anvendelse. Jeg tror, at der ikke saa sjældent i en Menighed vil findes Nogle, som, naar det viser sig, at de Udgifter, hvorom der her er Spørgsmaal med Hensyn til Kirkens Opvarmning, ikke ere for store — den ærede sidste Taleer syntes at gaa ud fra, at de vilde blive overmaade ringe; maaske de kunne blive en 30—40 Rd., men jeg skal lade være usagt, hvor store de ville blive — ville have den Glæde at yde Brænde dertil, for at Menigheden kan have denne Behagelighed, uden at der skal finde en saadan Fordeling Sted paa alle Menighedens Medlemmer, som det ærede Medlem mente vilde have overmaade store Bønskeligheder. Naar Gjenstanden er saa ringe, tror jeg, man kan gjøre sikker Regning paa, at der i mange Tilfælde vil